

מ"ת 14/58896 - מדינת ישראל נגד יעקב ישיב, ראובן מטטוב, בנימין רבינוביץ', דוד ממון, אברהם יוסופוב (עוצר) - בעצמו, אמןון אליב, אריה עוז בלקוויל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 יולי 2014

מ"ת 14-03-58896 מדינת ישראל נ' ישיב(עוצר) ואח'

מ"ת 15169-15 מדינת ישראל נ' בלקוויל(עוצר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

עו"ז ב"כ עוז צחי יונגר

נגד

המשיבים

1. יעקב ישיב (עוצר עד תום ההליכים)
2. ראובן מטטוב (עוצר עד תום ההליכים)
3. בנימין רבינוביץ'(משוחרר)
4. דוד ממון(משוחרר)
5. אברהם יוסופוב (עוצר) - בעצמו
עו"ז ב"כ עוז חן בן חיים
6. אמןון אליב (עוצר עד תום ההליכים)
7. אריה עוז בלקוויל (עוצר עד תום ההליכים)

החלטה בעניין המשיב 5

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטים כנגדו, על רקע כתוב אישום המיחס לו, יחד עם המשיבים האחרים, במצוועות של סחיטה באזומים וכן עבירות כלכליות לפי פקודת מס הכנסה, חוק מס ערף מוסף וחוק איסור הלבנתה הון.

2. כתוב האישום כולל שישה עשר אישומים, כאשר למשיב מיוחס **האישום הרביעי** (סחיטה באזומים), **והאישומים החמישי עשר והשישה עשר** (עבירות כלכליות). עניינו של כתוב האישום- עסק למahan הלואות בריבית קצוצה אשר ניהלו המשיבים במסגרת "השוק האפור", כאשר המשיב 5 שימש לצורכי אחד מגובי החובות.

3. **האישום הרביעי**- בתקופת נתען, כי במהלך שנת 2013 לווה איליה ברנובסקי (להלן: "איליה"), מהמשיבים סכום כסף בסך 3,000 ש"ח תמורת החזר ריבית בגובה של 10% מדי שבוע. משאליה לא עמד בתשלומי ההחזרים למשיבים, התקשרות המשיב 1 ביום 1/12/13 למשיב 6, הורה לו לאסוף את המשיבים 5 ו- 7 וללכט אותם לבתו של איליה בראשון לציון על מנת להគתו וזאת כדי להניעו לשלם להם את הכספי. בהמשך היום, הגיע **המשיב** יחד עם המשיבים 6 ו-7 לבתו של איליה בראשון לציון, שםפגשו באיגורו. בין זוגה של אמו של איליה (להלן: "איגור") אשר עדכן אותם כי איליה לא נמצא בבית. בהמשך, המשיב 6 התקשר לאיגור על מנת

עמוד 1

لتאמם עמו ועם אמו של איליה פגישה על מנת "להגיע לפשרה". בעקבות כך, איליה התקשר **למשיב**, אשר קישר בין לבין המשיבים 1 ו-6 כאשר בשיחה איים המשיב 1 על איליה כי אם לא ישלם את הכספי הוא יפגע בו. בהמשך לכך, המשיבים 1 ו-6 שוחחו מספר פעמים עם איליה אשר העביר להם תשלום נוסף על חשבון ההלוואה בסך 200 ש"ח. בשבועיים לאחר מכן, לאחר שאליה ניתק קשר עם המשיבים, הגיע **המשיב** יחד עם המשיבים 6 ו-7 לבתו של איליה על מנת להחפש את איליה ואמרו לו שהם מעוניינים להגיע להסדר עם אמו של איליה, על מנת שתשלם את החוב של איליה. בהמשך, ביקרו המשיבים בבתו של איליה פעמיים נוספת ונוספות והתקשרו אליו. ביום 27/1/14 הגיע **המשיב** לבית אמו של איליה ואמר לה שבנה חייב להם 80,000 ש"ח ועליה לשלם חוב זה אחרת "יהיו לה בעיות".

.4. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכואורה ודבר קיומה של עילת מעצר, הורתי, בהתאם למצאות החוקק בסעיף 21 ב' לחס"פ על קבלת תסaurus מעצר אשר יבחן היכונתה של חלופת מעצר.

.5. תסaurus כאמור התקבל ממנו עולה, כי המשיב בן 25, רווק, עובר למעצרו התגורר בבית הוריו, לא עבד מסיבות רפואיות. משפחת מוצאה מונה זוג הורים ואחות. המשיב עלה ארצה עם הוריו בשנת 1999 מאזרטג'אן. לדבריו, ס"מ 12 שנות לימוד, לא גיס לצבא.

שירות המבחן התרשם, כי המשיב בחור צער בעל זהות שאינה מגובשת, בעל יכולות קוגניטיביות תקיןות. עוד התרשם השירות מקיומו של כוחות תפקודים חיוביים, בעל שאיפה לקדם ולמש עצמו באפיקים המקובלים. עם זאת, ביום נמצא בינו התרפר בין העולם הנורומטי, הערכים והנורמות אותן שאב במסגרת המשפחה בה גדל ובין הקשר שמקיים עם חברה שלוית. עוד התרשם השירות, כי אישיותו של המשיב מאופיינת בניגודים ובפער משמעותיים בין יכולותיו הרציונאליות לבין עולמו הרגשי הבלתי בשל. עוד התרשם השירות, כי המשיב נוטה לקבל החלטות בלתי שקולות המובילות להצטברות לחצים עימם מתנסה להתמודד באופן קונסטרוקטיבי. עוד ציין השירות, כי ענישה קודמת (ת"פ 13-07-59994 מחוזי תל אביב) בגין עבירות דומות של שחיטה באזומים, אינה מהווה גורם הרתעתי ומצביע גבולות עבור המשיב, וכי **קיימת רמת סיכון גבוהה** להמשך התנהגות פורצת גבולות.

חלופת המעצר שהוצעה הינה בדמות בית בירת הוריו של המשיב ובפיקוחם. אביו של המשיב בן 58, עובד כפח במוסך. אמו של המשיב בת 53, אינה עובדת. שירות המבחן התרשם כי הוריו של המשיב הביעו דאגה רבה למצבו של המשיב והתגייסו לטיעו לו ככל שיידרש. עם זאת, השירות התרשם כי הוריו של המשיב אינם מעוררים בקשרים החברתיים ובუיסוקו של המשיב, וכי הם אינם מהווים דמיות סמכותיות ומצביעות גבולות עבור המשיב.

לסיכום, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו של המשיב **חלופת המוצעת**.

.6. **ב"כ המבקשת** עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההלכים המשפטיים כנגד המשיב. נטען, כי

המשיב פעל לכואורה כגובה כספים בעסק למtan הלוואות בריבית קצוצה אשר ניהלו המשיבים במסגרת "השוק האפור". במסגרת פעילותו סחט לכואורה באזומים את המטלון ואף הגיע יחד עם משפטיים אחרים לבית אמו של המטלון ודרש ממנו שתשלם את החוב של בנה, אחרת "יהו לה בעיות". בנוסף, במסגרת פעילותו במגנון, ביצע המשיב לכואורה גביות של בין 10 ל-15 לווים ביום, כאשר מסמכים שנתפסו בבתו של המשיב, מעידים על ההיקף הכלכלי הנדול. לעניין זה הפנה ב"כ המבקשת לנספח ב' לכתב האישום. עוד נטען, כי חומרה יתרה במעשו של המשיב, עת ביצע לכואורה את המיוחס לו בכתב האישום דן, שעה שהמתינו לגזר דין בגין עבירה אחרת של סחיטה באזומים (ת"פ 13-07-59994 מחוזי ת"א). עוד לעניין זה נטען, כי בתיק דן התנהגו של המשיב מהוועה הסלמה, שכן במסגרת התקיק אחר נוכחותו של המשיב היא שהייתה את העבירה ולמעשה חלקו היה פסיבי. עוד עמד ב"כ המבקשת על הטעמים שביסוד האבחנה בין המשיב לבין המשיב 3 (אשר שוחרר על פי החלטת בית המשפט ביום 14/5/14). ראשית, למשיב 3 לא יוסחה עבירה של סחיטה באזומים, אלא עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע. שנית, ההיקף הכלכלי של פעילותו גדול יותר מזה של המשיב 3. עוד הפנה ב"כ המבקשת למסקיר שירות המבחן אשר התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק, וכי אין בחלוקת שהוצאה כדי לאינה.

.7 **בתת כוח המשיב** מנגד, עטרה להורות על שחררו של המשיב לחופה, חרף המליצה השילנית של שירות המבחן. נטען, כי חלקו של המשיב בפרשיה מינורי יחסית, עת מיוחס לו אישום אחד בלבד של סחיטה באזומים- עבירה משנת 2013. עבירה שלא היה לצידה מעשה אלומות. עוד נטען, כי אחרים באותה פרשיה שוחררו בהחלטת בית המשפט, חרף שהיקף העבירות שייחסו להם, רחב יותר. אשר למסקיר שירות המבחן, נטען, כי הערכת הסיכון מבוססת על מידע מוטעה, עת שירות המבחן ציין, כי לחובת המשיב תלויים ועומדים שני תיקי מב"ד נוספים - דבר שאינו נכון. עוד נטען, כי במסגרת התקיק الآخر, שירות המבחן התרשם דاز מרמת סיכון נמוכה ובמסגרת שחררו בתנאים מגבלים, השתלב המשיב בקבוצה טיפולית ולא נרשמו לחובתו הפרות. קר שניתן ליתן בו אמון כי יקיים אחר הוראות בית המשפט. עוד נטען, כי שירות המבחן ממשפה נורמטיבית אשר השקיעה באמצעות לבנית סביבה מטיבה ומקדמת עבור המשיב, וכי הוא נמצא כוון בקשר התפר בין העולם הנורטטיבי לבין הקשר שמיים עם חברה שלoit.

.8 העבירות של סחיטה באזומים, הן עבירות המלמדות על מסוכנות ואין מתאימות בדרך כלל לחילופת מעצר (ראה: בש"פ 7283/98 גמלט נ' מ"י; בש"פ 7683/99 חנביב נ' מ"י; בש"פ 5435/03 קייסי נ' מ"י): "...בעבירה של סחיטה באזומים גלוימה עצם טבה ואופייה מסוכנותו של הנאשם, וכי בדרך כלל עבירות של סחיטה באזומים, ועבירות בהם הנאשם מפליל חיתו על קרבנו, אין מתאימות לחילופת מעצר (ראה: בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' ابو מוך ואח' ופסק דין נוספים המוזכרים בו). כן נקבע כבר לא אחת כי בעבירות מסווג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליידי משפט, בדרך של הטלת מORA על קרבן האזומים (בש"פ 1416/02 זינב נ' מדינת ישראל).

עוד נפסק כי עבירת הסחיטה באזומים, גלוימה בה מסוכנות הנאשם. אך גם עצם טיבה, מעלה את החשש מפני שיבוש הליידי משפט בדרך של הטלת מORA על קרבן העבירה וככלל מצדיקה מעצר עד תום ההליכים: "UBEIRA SHL SACHITA AVIOMIM NEMINAT UL SONG UBEIROT SHNITAN LEMASHIR VLBETZUN GAM CASHER ADM SFON BEBITO". ואכן פעמים רבות כבר הובעה בבית משפט זה הדעה כי עבירות של סחיטה באזומים, כמו גם עבירות אחרות בהן>ZORUH HENIGAM FACH

בLIBIM של קורבןוטיו, לרוב אין מתאימות לחלופת מעצר (בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' ابو מוך; בש"פ 2938/05 גזאי נ' מדינת ישראל; בש"פ 3431/08 שלום נ' מדינת ישראל). א-פ-פ-יכן, ברי כי על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו, בהתאם לחש הקונקרטי הנשקף מן הנאשם (בש"פ 9650/07 מדינת ישראל נ' בטיטו).

9. לאחר שהקשתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועינתי בתסaurus שירות המבחן ועל רקע המבחנים שהתו בפסקה, לא מצאתי כי קיימות בעניינו נסיבות חריגות ומיזודות המצדיקות סטייה מהכלל אותו הטעוה בית המשפט העליון כי בעירות של סחיטה באוימים יש להורות על מעצר עד תום ההליכים. נהפוך הוא, מכלול המעשים ונסיבות ביצועם לכואורה, מחזקים את המסקנה כי אין די בחלופת מעצר כדי לאין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ואת החשש לשיבוש הליני משפט. **ראשית**, אין בידי לקבל את טענת באת כוח המשיב כי חלקו של המשיב במעשים המתוארים קטן יחסית ביחס למשבבים ששוחררו (המשבבים 3 ו-4). יש לראות את המעשים בכללותן הענין. המשיב פעל לכואורה כגובה כספים במנגנון למtan הלוואות בריבית קצוצה אשר ניהלו המשבבים במסגרת "שוק האפור", מנגנון אשר הילך אימים על מספר לא מבוטל של לוויים ובני משפחותיהם. על מידת מעורבות העומקה בהתרheiten העסק, ניתן ללמידה הן מהרמסמים שנטפסו בبيתו של המשיב (רוכץ כנספה ב' לכתב האישום), והן מהודעתו במסגרת מסר אודות שיטת הגביה, העמלה שהיא מקבל עבור כל יום עבודה, וכי לעיתים היה כגובה כספים מ-15-10 לווים ביום (ראה הودעה מיום 10/3/14 עמ' 5 ש' 128, 137, 135-131, 140-141, עמ' 6 ש' 164-175, 256-260, 264-265). עוד לעניין זה אציין, כי אכן למשיב 3 (שהוחרר בהחלטת בית המשפט ביום 15/5/14), מוחשיים אישומים רבים יותר מאשר המוחשיים למשיב דכאן. עם זאת, ההבדל אינו נועז ב迈向ו הכספי, אלא במהות האישומים המוחשיים למשבבים. שכן, למשיב 3 מוחשות עבירות של קבלת כספים שהושגו בפשע, בעוד למשיב שבפני מוחשת עבירה של סחיטה באוימים, לצד עבירות כלכליות. אשר לתוצאות האימה והפחד כתוצאה מעשייהם של המשיב והאחרים, ראה הודעת איליה- המתلون, וכן הודעת אמו של המתلون, בן זוגה וחברת המשפחה- נטליה חנבן.

שנית, מסוכנותו של המשיב מטעמת בשים לב לכך שהוא ביצע לכואורה את המעשים המוחשיים לו בכתב האישום דכאן, שעה שהוא ממתיין לגרזר דין במסגרת תיק אחר שעניינו סחיטה באוימים בגין נידון לעונש מאסר בפועל בן חודשים - 12 חודשים מאסר על תנאי (ת"פ 13-13 59994-07 מחוזי ת"א). נתון זה שלעצמם מעיד כי המשיב נעדר מORA מן החוק וקיים קושי ליתן בו אמון כי יקיים אחר הוראות בית המשפט. מעיוں בכתב האישום המתוקן בתיק האחר עולה, כי המשיב יחד עם נאשם אחר (**משיב 2 בתיק דכאן**) איימו על המתلون, כי אם לא ישלם להם את תשלום החוב, יפגעו בו. חלקו של המשיב ביצוע המעשה, כמתואר בעבודות כתב האישום המתוקן, היה פסיבי ולמעשה נוכחתו היא שהוותה את העבירה. דומני, כי המעשים המוחשיים באישום דכאן, מעידים על הסלמה בהתנהגותו של המשיב, עת נטל לכואורה חלק פעיל ביצוע עבירת הסחיטה- קישר טלפונית בין המתلون לבין המשיב 1, בהמשך הגיע מספר פעמים יחד עם משבבים אחרים לבית אמו של הלווה, כאשר באחת ההזדמנויות אמר לאמו של הלווה, כי בנה **"חייב 80,000 ₪"**, והוא אמר שזה סכום רציני ושhai צריכה לשלם את הכספי ואם לא יהיה לה ולאיליה בעיות" (ראה הודעת העדה אלה חובנסקי מיום 19/3/14 עמ' 1 ש' 18-17).

שלישית, מטותר שירות המבחן עולה, כי השירות התרשם שהמשיב גדול במשפחה המנהלת אורח חיים נורמטיבי אשר

השקיים מאמציה לבניית סביבה מטיבה ומקדמת עבור הנאשם. עוד התרשם השירות מקיומם של כוחות תפוקודים חיובים הן במסגרת חינוכית והן במסגרת תעסוקתית והאחריות הרבה גילה הנאשם כלפי משפטו והסיע בפרנסתה. עם זאת, השירות מעריך כי הנאשם נוטה לקבל החלטות בלתי שקולות המביאות להצברות לחצים עימם מתקשה להתמודד באופן קונסטרוקטיבי, מתעלם מڪשיים קיימים ועתידיים המעידים על חוסר יכולת לתפוס את הסיטואציה ואת הסיכון בהם נתון באופן מלא. עוד התרשם השירות, כי לאחרונה חלה התראפות במערכת ערבי והתדרדרות בתפקודו, חוסר יכולתו לבחון את דפוסי אישיותו והתנהגוותו וחוסר יכולת להעזר בגורמי טיפול, המצביעים על **רמת סיכון גבוהה** להמשך התנהגוות פורצת גבולות. מקובלת עלי עמדת שירות המבחן, כי אין בחלופה המוצעת בדמות מעצר בבית הוריו של הנאשם, שם התגorder עבר למעצרו, כדי לאין את רמת המ██וכנות הגבוהה הנשקפת מה הנאשם. לא מצאתי פסול בערבים המוצעים, אלא שאלת השחרור לחולופת מעצר תלויה, במידה מרובה, בנסיבות עצמן וביכולת ליתן בו אמון. זו מוסקת, בין היתר, מעברו של הנאשם, מהתנהגוותו במהלך האירועים נשוא כתוב האישום ולאחריהם (ראה בש"פ 352/11 **ארז איסטי ברி נ' מ"י**).

10. לאור האמור לעיל, ולאחר שבדקתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ושמת לנגד עיני את עברו הלא מכבד של הנאשם (הרשעה בעבירה של סחיטה באיזומים מיום 14/4/8), ועל רקע המדיניות השיפוטית בעבירות של סחיטה באיזומים, ומשלא מצאתי כי ניתן לאין את רמת המ██וכנות הנשקפת מהמעורב באמצעות חולופת מעצר, **הנני מורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.**

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ד, 16/07/2014 במעמד הנוכחים.

נסר ابو טהה , שופט